

пали фулиситѣ, които бѣха заложени на площадката на югъ отъ Св. Никола, и при всичко че избухването излезе прѣждеврѣменно, то произведе въ редоветѣ на атакующия извѣстно забъркване и той се спрѣ. Слѣдъ една къса почивка, обаче, турцитѣ продължаватъ своя натискъ и скоро тѣхната верига достигна до подножието на Св. Никола на около 200 крачки. Огъня на Орловцитѣ и на 2-тѣ роти отъ 4-та българска дружина, насяше страшни поражения на атакующия. Съ разрѣдяването на редоветѣ, намаляваше се постепенно и енергията на настѣплението. Още нѣколко дружини залпове и картечни изстрѣли отъ 9-ти фунтовата батарея и противника се подаде назадъ. Сюлейманъ паша можа да забѣлѣжи твърдѣ късно това необмислено настѣпление и испрати цѣлѣ редѣ мърмрения на Шакира за отстѣпването отъ дадената му заповѣдъ. Послѣдния свалеше вината на командиритѣ на полковетѣ подполковниците Абдулъ-Рахманъ бдй и Хаджи-Хасанъ, които *не слушали* неговитѣ заповѣди, и настѣпали по своя лична инициатива. За да се извадятъ частитѣ отъ тоя кървавъ бой, часа около 10¹/₂, Сюлейманъ заповѣдва на началника на щаба Омеръ бея, съ два прѣсни баталиона и 2 планински орждия, да прикрие отстѣплението на разстроената бригада на Шакиръ паша. Слѣдъ като понесе твърдѣ голѣми загуби, бригадата най послѣ се оттегли, и се спрѣ задъ бойния редѣ на двата прѣсни баталиона.

Въ тѣзи атака на Шакира паша, ний виждаме единъ отрицателенъ примѣръ за проявяването на личната инициатива, който му струва около 1000 души убити и ранени. Личната инициатива, безсъмнение, е твърдѣ цѣненъ факторъ на войната, но само тогава, когато тя се явява като слѣдствие на дълбокото разбиране на обстановката и като резултатъ на едно правилно възпитание въ това направление отъ мирно врѣме. Въ противенъ случай, тя се обръща въ твърдѣ опасенъ произволъ,